

Відлуння поклику душі

Поезія – це завжди неповторність, Якийсь безсмертний дотик до душі.

Л. Костенко

Уявіть наше життя без поезії... Без привітань до свят, без пісень, без незрівнянного Вільяма Шекспіра, талановитого Вольтера, славетного Тараса Шевченка, генія пера Олександра Пушкіна, сучасних авторів, які пишуть на вічні теми: кохання та зради, щастя і горя, дружби та ненависті, миру та війни, свободи та неволі. Це буде нудне життя без вибуху емоцій, виражених простими літерами на папері, без тієї невеликої містики, коли одні і ті ж слова, але написані у певному порядку, можуть зворушити до сліз або залишити абсолютно байдужим. Сила слова володіє особливою енергією, що зваблює за собою і підкоряє собі нашу уяву.

У віршах найбільш точно виражена думка автора, його переживання, ставлення до життя. Людина, що знаходиться у фокусі поетичних променів — це складна особистість, чутлива до найдрібнішої неправди, інтелектуально багата, не заспокоєна в духовній суті. Її поезія — це не просто точна рима. Поети — люди, багаті душею. Вони здатні до вияву сильних емоцій, їм властиве почуття прекрасного.

Загальноприйнятою є думка, що сучасна молодь не цікавиться поезією. Але це не так. В усі віки поезія мала вплив на людство. У нашому інституті, здавалось би, далекому від літератури, багато студентів пишуть вірші, іноді діляться ними з друзями, знайомими. Сьогодні свою поезію дарують вам – студентка групи БФКБ2-15 **Гилім Аліна**. Запрошуємо поміркувати над силою мови і розвитком творчих здібностей у царині поезії.

Гилім А. Світ моїх мрій: збірка поезій . -
Чорнобай: Чорнобаївське комунальне
поліграфічне підприємство, 2011. - 32 с.

Я мрію і пишу вірші,
Усе від серця і душі –
Про друзів і родину.
Про рідну Україну...
Грають барвами слова,
І мрія в віршах ожива

Студентом бути – це нелегко!
Студентом бути – це звання.
Його потрібно заслужити
І берегти усе життя.

Випускник нашого інституту , майже вчорашній студент **Василь Шльончак** в своїй поезії від лірично-філософських переходить до віршів патріотичного звучання, бо болить йому все, що хвилює суспільство.

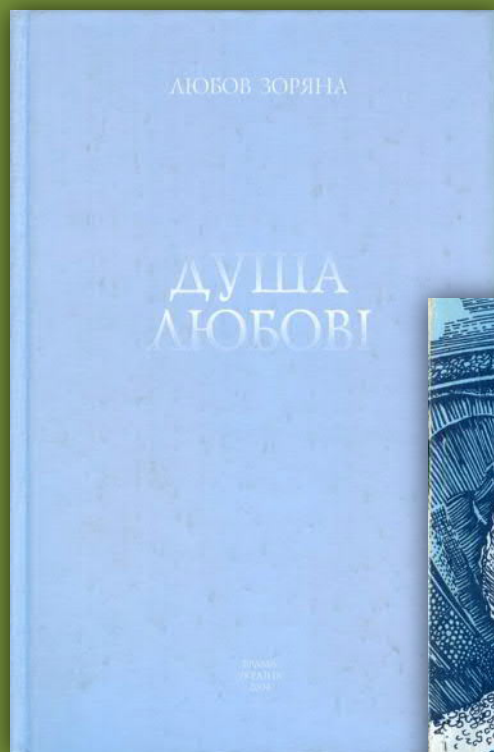
Якби

Стоїть Богдан, піднісши булаву,
Орлиний погляд стежить віддаля.
Туманами сповитий Чигирин
Віками спить. Неначе немовля.
Спить!... Що йому?! Навіщо ранок той
Коли проснеться знову голий люд,
Коли повсюди здирства і обман,
І в совісті «нових» - суцільний бруд.
Вже нові гетьмани беруться за чуби,
І мед із вуст, мов перекислий квас:

«Ми зробим рай! Розквітне вся земля!
Ви тільки, друзі, обирайте нас!»
Якби Дніпро покинув береги,
І обійняв сади, ліси, поля
Геть змив з перевертнів неситих кольори,
Козацьким духом сповнилась земля...
І встав Богдан, та й подививсь навкруг,
Як брат на брата підійма тяжбу!
Прокляв-би їх із глибини віків
За зраду, за продажність, за ганьбу!

Рисятова Любов Василівна - випускниця 1976 року (тоді Черкаського фінансового технікуму Будбанку СРСР), перший заступник Черкаської обласної дирекції «Райффанзен банк Аваль». Свої поетичні збірки видає під літературним псевдонімом **Любов Зоряна**.

Зоряна Л. Душа любові: поезії / Л. Зоряна. - Черкаси: Брама-Україна, 2004.- 128 с.

Зоряна Л. Вічність голосу : поезії / Л. Зоряна. - Черкаси: Брама-Україна, 1997.- 96 с.

Якої глибини душа любові
І скільки ступенів її вершина,
Коли, і як, і хто із нею в змові,
Коли вона наївна як дитина?

Ветеран нашого навчального закладу - **Олексій Лукич Соломіцький**. Поет, прозаїк, педагог. Працював учителем, літературним працівником, інспектором шкіл Черкаського обласного відділу науки та освіти, завідуючим відділенням Черкаського фінансово-економічного технікуму. Автор добірки оповідань та гуморесок, включених до збірки «Вітрила наших мрій», книжок «Таємниця старого кургану», «Пастка», «Страшна помста», «Шлях у безсмертя», «За трьома зайцями» та багатьох публікацій у республіканській, обласній та місцевій періодичній пресі. Член літературно-мистецького об'єднання імені Василя Симоненка.

Соломіцький, О. Л. Наодинці з природою: поезія / О. Л. Соломіцький. - Черкаси: Видавець Чабаненко Ю., 2008. - 97 с.

Переповнені особливою любов'ю до людей, життя і природи вірші О. Л. Соломіцького зібрані у книзі «Наодинці з природою». У переважній більшості вірші збірки пейзажні, інтимно-ліричні, позначені легким щемом за пережитим, навіть у назвах віршів відчувається невисловлена туга, журливе споглядання природи: «Осінній вальс», «Ностальгія», «Рожевий світанок»...

Час незупинний:

О, пори року, пори року!

Ми вас чекаємо завжди,

Як в полудневу літню спеку

Ковток джерельної води.

Немає відповіді на питання, в чому секрет поетичних чарів. Поезія залишається загадкою. Тим більше вона вабить читачів. Навіть той, хто кричить: “Не люблю віршів!”, мабуть, просто не читав шедеврів. Інакше обов'язково знайшов би собі поетів до душі.

Поезія надихає, звеличує, окриляє. Тому нехай сьогоднішнє свято подарує вам натхнення та додасть життю кольорів!

Шанувальників поезії гостинно запрошуємо до бібліотеки Черкаського відділення наукової бібліотеки ДВНЗ «Університет банківської справи» ознайомитись з поезією:

- ❖ Ліричною та епічною
- ❖ Політичною та громадянською
- ❖ Іронічною та сатиричною
- ❖ Філософською та патріотичною

А поетам-початківцям зичимо завжди знаходитись у фокусі поетичних променів!

